

εἰς αὐτοὺς ἀγαθῶν, καὶ τῶν καθηκόντων ὅσα ὤφειλον εἰς τὸν Εὐεργέτην των. Ἀπέθανε δὲ ἑκατὸν εἰκοσι ἐτῶν ἡλικίας· “οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ δὲν ἦσαν ἡμαυρωμένοι, οὐδὲ ἡ δύναμις αὐτοῦ ὀλιγοστευμένη.” Ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκρύφθη ἐπιμελέστατα, διὰ νὰ μὴ γένη εἰδωλολατρείας ἀντικείμενον εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας. Τοῦτο αἰνίσσεται ὁ Ἀγ. Ἰούδας εἰς τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τινὰ παράδοσιν κοινὴν μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων.

Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. (Ἰούδα 9.)

Ἀναμφιβόλως, ἄνθρωποι οἵτινες ἐλάτρευον τὸν χάλκινον ὄφιν, ἤθελον δεῖξιν τοῦλάχιστον ἴσον σεβασμὸν πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν τάφον τοῦ μεγάλου νομοθέτου των, ἂν ἀμφοτέρα δὲν εἶχον κρυφθῇ διὰ τῶν φρονίμων προφυλάξεων τῆς Προνοίας.

Εἰς τὴν προσευχὴν.

Προσευχὴ! μυστηριώδης φωνὴ εἶσαι τῆς καρδίας,
Οὐρανὸν καταβᾶσα ἀδελφὴ τῆς μετανοίας,
Ἀποκάλυψις, τοῦ κόσμου τοῦ νοητικοῦ ἢ θύρα·
Σὺ τὴν νοερὰν τῶν ὄντων κλίμακα ὑποδοσκάζεις,
Σὺ εἰς τὸν Δημιουργόν μας τὰς ψυχὰς ἀναδιβάσεις,
Κ' εἰς τὴν κεντρικὴν ἐστὶν ἀποστέλλεις τὸν σπινθῆρα.

Διὰ σοῦ δ' ἐπιλημμένος ἀνακουφίσιν εὐρίσκει,
Διὰ σοῦ ἡ ἁμαρτία ἐναρέτως ἀποθνήσκει,
Σὺ τὸν τάφον περισκέπεις, σὺ παρηγορεῖς τὸν ζῶντα·
Σὺ τῆς νοερᾶς κιθάρας ἤχος νοερὸς ὑπάρχεις·
Σὺ τῶν λογικῶν πλασμάτων οὐσα μόνῃ κυριάρχῃ
Μὲ τὸν ἄκτιστόν μας Πλάστην τὰ κτιστὰ συνδέεις ὄντα.

Προσευχὴ! τοῦ ῥόδου εἶσαι ἡ ἀθῶα εὐωδία,
Ἡ ἐαρινῆς ἡμέρας ἡ εὐχάριστος πρωΐα,
Ἡ ἀκτὶς ζωογονοῦσα, ἡ δ' ἑσπέρως δ' πνέων.
Ἐρεθίζεις γλυκὺ δάκρυ ἐκ μικρῶν διαλειμμάτων,
Ὡς ὁ ἀνέμος τοὺς κόμβους τῶν παρθενικῶν ὑδάτων
Ἀπὸ κάλυκας τοὺς κοίλους ἐκτινάσσει τῶν ἀνθῶν.

N. Σ.

ΚΑΙ τὰ κάλλιστα τῶν πραγμάτων, διὰ τῆς καταχρήσεως, γίνονται δεινὰ· ἀπ' ἐναντίας δὲ, τὰ χειρίστα, ὅποταν καλῶς αὐτὰ μεταχειρίζομεθα, γίνονται ἀγαθὰ. Εὐγλωττία πρὸς ἀπάτην χρησιμεύουσα, εὐφυΐα πρὸς δικαίωσιν τῆς πλάνης, σωματικὴ δύναμις πρὸς φόνον, ἐξουσία εἰς τὸ καταδυναστεύειν, εὐποληφία εἰς τὸ ὑποκρίνεσθαι, εἶναι ὅλα πονηρά. Καὶ αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μάχαιρα τοῦ πνεύματος, ἥτις, ἂν δὲν φονεύσῃ τὰς κακίας μας, θανατόνει τὰς ψυχὰς μας. Ἐκ τοῦ ἐναντίου, δηλητήρια φάρμακα χρησιμεύουν εἰς τὴν ἱατρικὴν, καὶ θλίψεις καὶ ἁμαρτίαι, διὰ τῆς καλῆς μεταχειρίσεως, ἀποβαίνουν ἐπικερδεῖς ὡς οὐδὲν ἄλλο. Αἱ λέξεις εἶναι ὡς τὰς ἐκλαμβάνομεν, καὶ τὰ πράγματα ὡς τὰ μεταχειρίζομεθα. Ἐπάρχουσι καὶ ἀγαθὰ ἐπικατάρτα.

ΤΟ ἐπόμενον ἄρθρον μᾶς ἐπεμψε Χίος ἔμπορος διατρίβων ἐν Ταυρίδῃ.

ΓΕΩΛΟΦΟΙ Εἰς ΠΕΡΣΙΑΝ.

Εἰς διάφορα μέρη τῆς Περσίας ὑπάρχουν πλεῖστα γεώλοφα, ἢ ἀναχώματα, ὀνομαζόμενα κοινῶς ἀπὸ τοὺς Πέρσας Τεπέ· τούτεστι κορυφαί. Ἐν γένει εἶναι τοποθετημένα ἐν τῷ μέσῳ ἀχανῶν πεδιάδων καὶ κοιλάδων, καλλιεργημένων ἢ καὶ ἀκαλλιεργητῶν, οὐδεμίαν ἔνωσιν ἔχοντα μὲ τὰς περὶ βουνῶδεις σειράς, καὶ κάποτε μάλιστα μεγάλως ἀπ' ἀλλήλων διεστώτα. Ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῆς παντελοῦς ἀπομονώσεως των ἐμπορεῖ τις εὐλόγως νὰ εἰκάσῃ, ὅτι κατεσκευάσθησαν τεχνητῶς εἰς ἐποχὴν τινὰ ἀρχαιοτάτην, ἄδηλον εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τὸν ὁποῖον ἀποσιωπᾷ μὲν ἡ ἱστορία, ἀλλὰ δυνάμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ μαντεύσωμεν ἀπ' ὅσα γινώσκουμεν περὶ τῶν ἡθῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐθίμων τῶν παλαιῶν κατοίκων τῆς Περσίας. Τὰ πεδία, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων σῶζονται τὰ εἰρεῖπια τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Ραγῶν, πλησίον τῶν Κασπίων Πυλῶν, γέμουν ἀπὸ τοιαῦτα γεώλοφα. Αἱ δὲ ἐκτεταμέναι καὶ γονιμώταται κοιλάδες τοῦ Σελμᾶς καὶ Οὐρμίας, — ἔχουσαι διάφραγμα μόνον μικρὰν ἀδιάσπαστον ζώνην λόφων, ἥτις φαίνεται εἰς τῶν πολυαριθμῶν κλάδων τῆς μεγάλης σειρᾶς τῶν Ὀρέων τῆς Καρδουχίας, — αἱ δύο αὗται λέγω κοιλάδες, τὰς ὁποίας ἔχομεν πολλὰ διδόμενα διὰ νὰ θεωρῶμεν ὡς κέντρον τῆς παλαιᾶς Χαλδαίας, περιέχουν ὑπὲρ τὰ 20 γεώλοφα, μεγέθους διαφόρου, ἐπίσης αξιοπαρατήρητα καὶ διὰ τὸ πυραμοειδὲς σχῆμά των, καὶ διὰ τὴν θέσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας φυλάττει ἀκόμη ὁ λαὸς πρὸ ἀμνημονεύτου καιροῦ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐγέρσεώς των. Αὐτὰ εἶναι διὰ τὸν περιέργον περιηγητὴν, τὸν ὁδοιποροῦντα ἀναμέσον τοσούτων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων, τόσον μᾶλλον πολῦτιμα καὶ ἄξια τῆς ἐξερευνήσεώς του, ὅσον εἶναι σπάνια τὰ ἀρχαιολογικὰ ὑπομνήματα εἰς τὴν Ἀτροπάτιον Μηδίαν, ὀνομαζομένην σήμερον Ὀζερμπεϊζάν· μολονότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἔδωκεν ἀρχὴν εἰς τὴν πυρολατρείαν, καὶ παρίσταται εἰς τὰ χρονικά τῆς Περσίας ὡς ἡ κλεινοτέρα ἀπασῶν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ μεγάλου τούτου βασιλείου.

Ἐπεσκέφθη πληθὸς τοιούτων γεωλόφων εἰς διαφόρους χώρας τῆς Περσίας. Ὅλα μὲν, μάλιστα δὲ τὰ ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ Σελμᾶς καὶ Οὐρμίας, πατρίδος τοῦ Ζωροάστρου, κατὰ τὸ γενικώτερον φρόνημα, μ' ἐνησχόλησαν ἐξαιρέτως, καὶ μὲ παρικήνησαν νὰ προτείνω εἰς ἐμαυτὸν τὰς ἀκολούθους ἐρωτήσεις.

Α'. Διὰ ποῖον σκοπὸν κατεσκευάσθησαν;

Β'. Ποία ἡ ἐποχὴ κατ' ἣν ἤρχισαν νὰ χρησιμεύωσι καὶ νὰ ἀνεγείρωνται;

Γ'. Ποία ἡ ἐποχὴ κατ' ἣν ἐξέλειψε τὸ ἔδος τοῦ ἀνεγείρειν, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, τοῦ ἐπισωρεῖν τοσαύτην ποσότητα γῆς, ὥστε νὰ σχηματίσῃ λόφους, εἰς πολλὰ μέρη πολλῶν ποδῶν ὕψος ἔχοντας;

Τὰ προβλήματα ταῦτα μένουσι εἰς τὰς ἱστορίας ἄλυτα, καὶ οἱ τῶν περιηγητῶν συμπερασμοὶ δὲν ἀρκούν

πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς ἀληθείας· κάποτε μάλιστα στεροῦνται παντὸς βαθμοῦ πιθανότητος. Ὁ Κερ—Πόρτερ, ὁ συγγραφέας τὰς τῆς Περσίας Ἀρχαιότητος, καὶ ὁ νεώτερος τῶν ἐπιστημονικῶν περιηγητῶν τοῦ τόπου αὐτοῦ, δὲν ἀναφέρει σχεδὸν τίποτε περὶ τῶν λόφων τούτων. Εἶναι τῶντι ἀπορίας ἄξιον πῶς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰς μέρη ὑπ' αὐτοῦ ἐπισκεφθέντα δὲν εἴλκυσε τὴν προσοχὴν του, οὐδ' ἠξιώθησαν κἂν τινῶν γραμμῶν εἰς τὸ βιβλίον του, ἐνῶ πολλὰ ἀσήμαντα καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξια κατεχωρήθησαν, καὶ ἱχνογραφίαι ἀντικειμένων οὐτιδανῶν, ὡς κριῶν λιθίνων, καὶ λίθων μνημείων τοῦ μεσαιωνοῦ, ἐπισυνήφθησαν.

Ὅλοι σχεδὸν οἱ λόγοι οὗτοι ἔχουν ἀρκετὴν συμμετρίαν, καὶ τὸ σχῆμά των εἶναι τόσον εὐρύσμον καὶ τεχνικόν, ὥστε δὲν ἀφίνει εἰς κἀνένα ἀμφιβολίαν ὅτι κατεσκευάσθησαν ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων· ἡ κρηπίς των ἐν γένει, καὶ πολλάκις αἱ πλευραὶ εἶναι κεκαλυμμέναι ἀπὸ θραύσματα κεράμων καὶ πλίνθων, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὡς λείψανα τειχῶν ἢ παλαιῶν οἰκοδομημάτων. Εἰς πολλοὺς παρατηρεῖ τις ἐτι ἱχνη εὐγνώστα ἐρυμάτων καὶ τάφρων, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιεβάλλοντο. Τὸ μεγαλῆτερον ἐρείπιον π. χ. τῶν Ῥαγῶν ἔχει περιτειχίσματα καὶ προμαχῶνας τετραγωνικοὺς διὰ πύργων ὠχυρωμένους, οἰκοδομηθέντας ἐπὶ τοιοῦτου ἐντέχνου λόφου. Ἀλλ' ὁ ἄξιοπεριεργότερος ὅλων τῶν γνωστῶν μας Τεπεδῶν εἶναι ἀναμφισβητήτως ὁ τοῦ Ἀρυαβάδου (Argabad), ἐπὶ τοῦ ὁποίου σῶζονται ἕως σήμερον λείψανα βωμοῦ ἀξιόλογα, ἀφιερωμένου εἰς τὴν πυρολατρείαν, μέιναντα καὶ ἀπὸ τὸν πανδαμάτορα χρόνον ἀνέπαφα, καὶ ἀπὸ τοῦ Βανδαλισμοῦ τὸν πέλεκυν ἀβλαβῆ. Εἰς δὲ τὸ Γκουνεῖ, πλησίον τῆς λίμνης τοῦ Οὐρμιά, εὐρίσκονται ἑπτὰ γεώλοφα, τὰ ὁποῖα φέρουσιν ὀνόματα Κελτικά, καὶ εἰς τὰς ἄκρας τῶν ὁποίων λέγουσι παραδοτικῶς ὅτι ὑπῆρχον πάλαι ἱερὰ πυρεῖα, ὅπου οἱ ἀρχαῖοι Πέρσαι προσεκύνουν τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον ὡς σύμβολα γεννητικὰ καὶ συντηρητικὰ τοῦ παντός. Εἶναι ἄξιοπερίεργον πόσον ἡ δημοτικὴ αὕτη παράδοσις συμπίπτει μὲ τὴν ἀκόλουθον περικοπὴν τοῦ Ἡροδότου.—“Ἐπὶ τὰ ὑψηλότερα τῶν οὐρέων ἀναβαίνοντες θυσίας ἔρδειν· θύουσι δὲ ἡλίῳ τε καὶ σελήνῃ καὶ γῇ καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι καὶ ἀνέμοισι.”

Ἐπὶ Φεταλῇ—Σάχ, ποιμὴν τις, ὁδηγῶν τὰ πρόβατά του ἐπάνω εἰς ἓνα τῶν γεωλόφων τούτων, ἀνεκάλυψε κατὰ τύχην σορὸν, τὴν ὁποίαν ἀνοίξας, εὗρηκε μέσα στέφος χρυσοῦν καὶ τέσσαρα συνθήματα βασιλικά, κεκαλυμμένα ἀπὸ διαφόρους λίθους τιμαλφεῖς. Τὸ ἔθος τῶν παλαιῶν Περσῶν τοῦ νὰ ὑψώνωσι γεωλοφίας ἐν εἶδει μνημάτων ἐπιβεβαιούται ἴσως καὶ ἀπὸ ἐν χωρίον τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας, ἐνθα, μετὰ τὴν περιγραφὴν τῆς γενομένης ἐκ διαταγῆς τοῦ Ξέρξου εἰς τιμὴν ἑνὸς τῶν ἀξιοματικῶν του κηδείας, προσθέτει ὅτι ὅλος ὁ στρατὸς συνέδραμεν εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ μνημείου του.—“Ἐν Ἀκάνθῳ δὲ ὄντος Ξέρξεω, συνήνεκε ὑπὸ νόους ἀποθανεῖν τὸν ἐπεστεῶτα τῆς δώρυχος Ἀρταχαιῆν, δό-

κιμον ὄντα παρὰ Ξέρξῃ, καὶ γένος Ἀχαιμενίδην, μετὰ γὰρ τε μέγιστον ὄντα Περσέων, (ἀπὸ γὰρ πέντε πῆχεων βασιλιῶν ἀπέλιπε τέσσαρας δακτύλους), φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων· ὥστε Ξέρξεα, συμφορὴν ποιησάμενον μεγάλην, ἐξενεῖκαί τε αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι. Ἐτυμβοχόεε δὲ πᾶσα ἡ στρατιτῆ, κτλ.” Πολυμ. βιβλ. 7. Κ. 117.

Ἐκ τῶν διδομένων τούτων ἔπεται ὅτι τὰ ῥηθέντα γεώλοφα ἐχρησίμευσαν διαφόρως. Εὐλογοφανῆ αἰτία μᾶς κἀμνουν πρῶτον νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἐχρησίμευσαν ταῶντι ὡς τύμβοι δι' ἀνδρας ἐπιφανεῖς. Ἡ δὲ ὑπαρξίς ἀνθρωπίνων ὁστέων, εὐρισκομένων ἐνίοτε εἰς κοιλοτήτας ἢ κατώγια ὑπὸ τὰ γεώλοφα ταῦτα, μὲ πείθει προσωπικῶς ἐτι μᾶλλον εἰς τοῦτο. Κατὰ δεύτερον λόγον, πρέπει νὰ ἦσαν ἀναμφιβόλως τόποι διωρισμένοι ὡς καταλληλότεροι εἰς τὴν ὑπαίθριον ἐκθεσιν τῶν τεθνηκότων, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα ἐγκαταλείποντο ἐν μέσῳ περιβόλου εἰς τὴν ἀδδθηγαίαν τῶν σαρκοβόρων ὀρνέων, κατὰ τὸ θρησκευτικὸν δόγμα τοῦ Ζωροάστρου, τὸ ἀπαγορεῖν τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἐμίαινε δῆθεν τὴν γῆν, θεωρουμένην ὑπὸ τῶν Περσῶν ὡς ἐν τῶν ἀξιοσεβάστων στοιχείων. Ξηρὸν φρέαρ ἐπίτηδες ἀνεωγμένον ἐπὶ τοῦ λόφου, ἢ δεξαμενὴ βαθεῖα, ἐδέχοντο τὰ ὅσῃ μετὰ τὴν ἐκσάρκισιν αὐτῶν· τοῦτο δ' ἀρκούντως ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀπείρου ποσότητος τῶν κοκκάλων τὰ ὁποῖα βλέπομεν εἰς πολλὰ τῶν γεωλόφων, τῶν τοποθετημένων εἰς τὰ περίξ τῆς πρωτευούσης τοῦ Τεχερανίου, καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐντεῦθεν εἰς τὸ Χωρασάνιον. Πρὸς τοῦτοις δὲ, διὰ τὴν ἔρημον καὶ μονήρη των θέσιν, καθὼς ἀκόμη καὶ διὰ τὸ μέτριον ὕψος των, ἐπροτιμῶντο τυχὸν ἀπὸ τοὺς Πέρσας ὡς ἀρμοδιώτατα καὶ πρόσφορα μέρη διὰ τὰς προσευχὰς καὶ θυσίας των· καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐνισχέται ἀπὸ ἐρείπια νῶν ἢ πυρεῖων ὑπάρχοντα ἕως σήμερον ἐπὶ πολλῶν γεωλόφων. Κατὰ πιθανολογίαν ἐμποροῦμεν νὰ δώσωμεν καὶ μίαν τετάρτην χρῆσιν εἰς αὐτὰ, παρατηροῦντες ἐξ αὐτῶν πολλὰ ὠχυρωμένα καὶ μὲ χαρακώσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ μὴ διαφέρωσιν ἀπὸ παλαιὰ φρούρια κατεσκευασμένα· καὶ τοιαῦτα πρέπει νὰ τὰ ἐκλάβωμεν, χρησιμεύσαντα ὡς καταφύγια προφυλακτικώτερα εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, ὡσάκις ἐπαπειλοῦντο εἴτε ἀπὸ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν προσβολὴν, εἴτε ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτοχθόνων δυσμενεῖς ἀποπειράς· ἀλλὰ ποτὲ, καὶ εἰς οὐδεμίαν περίστασιν, δὲν κατέφυγον εἰς αὐτὰ οἱ ζητοῦντες σκέπη ἀπὸ τὰ καύματα τοῦ θέρους, ὡς τινες εἶπον· διότι ὄντα, καθὼς προεῖρέθη, μεμονωμένα, πάντῃ ἄδενδρα, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ γαιῶν ἀνύδρων περικυκλωμένα, καὶ πλησίον ὁρέων φύσεως τιτανώδους, προσέτι δὲ καὶ μετρίου ὕψους ἢ ὑπερβαίνοντος κατὰ μέσον ὅρον τοὺς ἑκατὸν πόδας, δὲν εἶχον βέβαια θερμκρασίαν εὐκραεστέραν, ἢ καταψυκτικώτερα παρὰ τὰ πεδία· μάλιστα διὰ τὰς ῥηθείσας αἰτίας πρέπει νὰ ἦσαν καυστικώτερα παρὰ ὁποιοῦνδήποτε ἄλλο μέρος.

Ἡ χρῆσις τῶν Τεπέδων προηγείται ἀναμφιβόλως

τοῦ Ἰσλαμισμού· καὶ ἐὰν πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Περσίας ὑπάρχουσιν ἐξ αὐτῶν περισσότερα ἢ ἄλλαχού, τὸ αἷτιον εἶναι ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἐγινε στάδιον δεινῆς καὶ πολυχρονίου πάλης, τέλος λαβούσης τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Παρθικοῦ θρόνου ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Μακεδονικῆς Αὐτοκρατορίας εἰς Περσίαν. Ἐπὶ τῶν μεθωρίων τοῦ Χωρασμίου, σήμερον Χωρασανίου, καὶ πλησίον τοῦ Τεχερανίου, σώζονται ἀκόμη ἱχνη Ἑλληνικῶν στρατοπέδων ὅχι μακρὰν τινῶν γεωλόφων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἦσαν ὠχυρωμένα, κρίνοντες ἀπὸ τοὺς σωρούς τῶν λίθων καὶ τὰ λείψανα τῶν ἀρχαίων κατασκευῶν. Ὅπου οἱ αὐτόχθονες ἐπολέμουν πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς καταδυναστευμένης πατρίδος τῶν ἐναντίον ἐχθροῦ ἰσχυροῦ, ἠγωνίζοντο μὲ ὀρμὴν ἀκάθεκτον, διαμιλλώμενοι ὑπὲρ ἐκάστου βήματος γῆς, καὶ κατεσκευάζον πανταχοῦ προβόλους καὶ φρούρια, εἴτε διὰ νὰ καθεύξωσι τὴν ἐπιφορὰν τοῦ εἰς τὰ πρόσω, ἢ καὶ διὰ νὰ ἔχωσι τόπον ἀρμόδιον εἰς ἀσφαλῆ συναγωγὴν, ἐνθα αἱ δυνάμεις τῶν συγκεντρούμεναι ἀντιπαρετάττοντο εὐπραγέστερον εἰς τὰς προσβολὰς τῶν πολεμίων.

Ἡ διάφορος χρῆσις τῶν γεωλόφων τούτων ἔπαυσεν ὀλοτελῶς εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Σασσανικὴ δυναστεία διεδέχθη τὴν τῶν Ἀρσακιδῶν. Τότε οἱ ἀρχιτέκτονες Ἕλληνες εἶχον εἰσάξειν εἰς ἅπασαν τὴν Περσίαν τέχνην τοῦ κατασκευάζειν καὶ οἰκοδομεῖν εὐφυστέραν καὶ ἀσυγκρίτως κομφοτέραν ἀπὸ τὴν ὅποιαν μετεχειρίζοντο ἕως τότε οἱ Πέρσαι.

Ο ΜΕΣΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ.

Οἱ κοπιῶντες, δράμετε, καὶ οἱ πεφορτισμένοι, τοὺς δυστυχεῖς ἢ τοῦ Θεοῦ ἀγκάλη περιμένει· Τὸν ἐλαφρόν μου ἄρατε ζυγὸν τῆς ἀληθείας, Ζυγὸν λυτρώσεως παθῶν, ζυγὸν ἐλευθερίας. ὦ πένητες! μὴ θλίβεσθε, ὦ δοῦλοι! μὴ λυπεῖσθε, εἰς οὐρανὸν εὐδαίμονες καὶ ἴσοι πάντες εἴσεθε. Μὴ τοὺς δυνάστας τρέμετε, τοὺς δυναμένους μόνον τὴν δέσμευσιν τοῦ σώματος καὶ τῆς σαρκὸς τὸν φόνον. Σοφοί! ἂν ναυαγήσετε ὑπὲρ δικαιοσύνης, εἰς οὐρανὸν τυγχάνετε λιμένους καὶ γαλήνης.

Μακάριοι ἐν γενεῇ
Καὶ οἱ δεδιωγμένοι,
Καὶ δοῦλοι καὶ ἀκτήμονες,
Πλὴν πρᾶοι καὶ ἐλεήμονες,
Πλὴν δίκαιοι καὶ ἱλαροί,
Καὶ τὴν καρδίαν καθαροί!

Πᾶν ὅ,τι ἐπραξας καλὸν εἰς τὸν ἐλάχιστόν σου, Τὸ ἐπραξας εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς τὸν Κύριόν σου. Ἀμὴν, ὅποταν ὁ Υἱὸς καθίσῃ τοῦ ἀνθρώπου εἰς θρόνον δόξης, χύνων φῶς καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου, καὶ τάξεις περιλάμψωσιν Ἀγγέλων κύκλωθέν του, καὶ σῶσι χίλιοι νεκροὶ αἰῶνες κάτωθέν του, καὶ εἰς πλάστιγγα ἰσοῦρον τὴν δεξιάν ἐκτείνων Κραυγάζει, “ Λαοί, ἔρχομαι τὴν οἰκουμένην κρίνων·

Ἐγὼ ἐπείνασα· πλὴν σεῖς οὐκ ἐξεθρέφατέ με· Ἐγὼ ἐδίψησα· πλὴν σεῖς οὐκ ἐποτίσατέ με· Οὐδὲ μὲ ὑπεδέχθητε καὶ ἀσθενῆ καὶ ξένον, Οὐδὲ μὲ ἐνδύσατε γυμνὸν καὶ ἐκτετραχλησμένον.” Καὶ τότε κρᾶξουσιν πολλοί, “ Δικαιοκρίτα πότε, Πεινῶν διψῶν καὶ ἀσθενῆ καὶ ξένος ἦσο; ” “ Ὅτε εἰς πένητας καὶ ἀσθενεῖς ἐστρέφετε τὰ νῦτα, καὶ εἰς τοὺς κλαυθμούς τῶν δυστυχῶν ἐκλείετε τὰ ῥήματα.” Ἀγάπα τὸν Θεόν, ἰδοὺ ἡ βᾶσις ἡ μεγάλη. Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, ἡ ἄλλη· εἰς ταύτας δὲ τὰς ἐντολάς τὰς δύο τὸ πᾶν κεῖται, Ἡ ἡθικὴ ὁλόκληρος, οἱ νόμοι καὶ προφῆται.

Πᾶν ὅ,τι θέλετε εἰς σᾶς νὰ πράττωσιν οἱ ἄλλοι, Ἐκεῖνο πράττετε· ἰδοὺ ἡ ῥῆσις ἡ μεγάλη. Σκληρῶς μὴ κρίνετε, σκληρῶς μὴ καὶ ὑμεῖς κριθῆτε· Καὶ μὴ καταδικάσετε, μὴ καταδικασθῆτε· Τὸ κάρφος εἰς τὰ ὄμματα ὁρᾷ τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ οὐδὲ βλέπεις τὴν δοκὸν τὴν εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου;

Λαε! τὸν νόμον ἤκουσας τὸν ἐν δυνάμει ὄντα, Δὸς ὀφθαλμόν δι' ὀφθαλμόν, ὀδόντα δι' ὀδόντα· Σὺ ὅμως καὶ τὸν πρῶτιστον ἐχθρὸν σου καὶ φονέαν Παρὰ τὸν νόμον οἴκτειρε, τὴν τύφλωσίν του κλαίων· Ἀγάπα, τέκνον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔτι, καὶ τοὺς κακοποιοῦντάς σε γενναίως εὐεργέτει· εἰς τοὺς καταρωμένους σε ἀπόδος εὐλογίας, καὶ εἰς τοὺς βλασφημοῦντάς σε ἀπόδος εὐφημίας· Ὁ Κύριος τὸν ἥλιον εἰς πάντας ἀνατέλλει, καὶ εἰς τῶν ἀδίκων τοὺς ἀγροὺς τὴν δρόσον ἀποστέλλει.

Ἄν ἔχῃς δύο, χάριζε τὸν ἕνα σου χιτῶνα· τὴν ἄλλην στρέφε, ραπισθεῖς εἰς μίαν σιαγόνα· Ἄν πάντες ἀνεξίκακοι καὶ ἀγαθοὶ γενῆτε, καὶ ἄνευ νόμων καὶ ἀρχῶν ἡ τάξις συντηρεῖται· Ἄντι λαῶν, ὡς σήμερον σκληρῶς τυραννουμένων, Ἄντι ἐθνῶν, ὡς σήμερον ἀλληλομαχομένων,

Ὁ κόσμος τότε μία Γενήσεται εἰρηνικὴ καὶ ἴση πολιτεία. τί φάγητε, τί πίνητε, τί τὸσον μεριμνᾶτε; τὸ τρέχον τὴν ὑπ' οὐρανὸν πτηνὸν δὲν ἐρευνᾶτε

Ἄν σπεῖρῃ, ἂν θερύξῃ, καὶ ἂν εἰς τὰ ταμεῖά του ἀστάχεις θησαυρίξῃ; τί αὔριον φορέσητε πρὸς τί φροντίς ἢ τῶς; τὰ κρίνα οὐδὲ νήθουσι καὶ οὐδὲ κοπιῶσι, καὶ ὅμως οὐδ' ὁ Σολομών, εἰς ὅλον τοῦτον πλοῦτον· καὶ εἰς ὅλην τὴν πομπὴν αὐτοῦ, ἐνδύθη ὡς ἐν τούτῳ. Ἀκούσατε! . . πᾶς ὁ τηρῶν πιστῶς τὰ ῥήματά μου εἰς βάσιν οἰκοδόμησε, μακρὰν ἀστάτου ἄμμου,

Ἀκράδαντον καὶ ἀσφαλῆ· καὶ ἐφύσησε πνεῦμα πολὺ. καὶ ποταμοὶ κατέβησαν καὶ ὑετὸς ῥαγδαῖος, πλὴν ἔμεινεν ὁ οἶκός του ἀνεπαφός καὶ νέος· καὶ πάλιν πᾶς ὁ μὴ τηρῶν πιστῶς τὰ ῥήματά μου εἰς βάσιν οἰκοδόμησεν ἐπὶ ἀστάτου ἄμμου· Ὀλισθηρὰν καὶ ἐπισηλαῖαν, καὶ ἐφύσησε πνεῦμα πολὺ,